

פנשונים

מבחר כותבים

ד

פנשונים

מבחר כותבים

ד

פנשונט

מבחר כותבים

T

מוֹטִיב

ספרים

פשוט | מבחר כותבים
Simple | Various Writers

עריכה, עיצוב ועימוד: אלירן דיין
הוצאה לאור: מוטיב ספרים

ניקוד והגהת השירים והסיפורים באחריות הכותבים בלבד!

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ה 2025

© 2025 כל הזכויות על היצירות המופיעות באסופה זו שמורות למחברים

© 2025 כל הזכויות על האסופה והפקתה שמורות למוטיב ספרים

info@motiv-magazine.co.il

סדר השירים

- 9..... **בית** | עדנה אפק.
- 10..... **אושר** | מינה גורל.
- 11..... **פשוט** | קרן זגורי־כהן.
- 12..... **שירי הייקו: רגעים עירוניים** | ענבר בן־משה.
- 13..... **אוטופיה** | עומר ארבֿל.
- 14..... **פשוט תדפיסי** | טל הולצמן.
- 16..... **עין הבריאה** | עוזית דגן.
- 17..... **גן ילדים** | יאנה סיטרמן־לסרי.
- 18..... **מקום בטוח** | טליה כורכוס.
- 19..... **יחדיו** | יורם סלבסט.
- 20..... **עוד ערב** | אליאורה אוחיון.
- 22..... **חיבוק** | שירלי שמואל.
- 23..... **החיוך האמיתי** | שרון גרגייר.
- 25..... **ציפייה** | רינה סולומון.
- 26..... **פשוט, פשוט!** | תמר דוד־כריספי.
- 27..... * | עומר ארבֿל.
- 28..... * | עוזית דגן.
- 29..... **אמרילים** | טל הולצמן.
- 30..... **קולות של שישי** | רעות ויינשטיין.
- 31..... **שיר** | יורם סלבסט.
- 32..... **סביב לך** | ד"ר ורד סיידון.
- 33..... **והנה את** | שירלי שמואל.
- 34..... **פואנטה** | טליה כורכוס.
- 35..... * | נועם מאיר שדות.
- 36..... **ברוח** | קרן זגורי־כהן.

37.....	בארץ זרה גילת סגל
38.....	בדרך לקריות אורי לוצקי
40.....	מסע לילי מיכל בר־חיים
42.....	כביסה עדנה אפק
43.....	* עוזית דגן
44.....	נקודה אביבית זהבי־בינשטוק
45.....	אתה צוחק בצרפתית טליה כורכוס
46.....	ככה סתם שירלי שמואל
47.....	הצהוב של העץ טל הולצמן
49.....	* עומר ארבל
50.....	צרור רינה סולומון
51.....	אין ויש קרן זגורי־כהן

פשוט היא אסופת שירים הלוכדת את הקסם שבפשטות, את הכוח שביום־יום.

כולם אוהבים שירים פשוטים... לפעמים, דווקא הדברים הפשוטים ביותר נוגעים בנו הכי עמוק. רגע של שקט עם כוס קפה, צחוק של ילד, מגע של רוח קרירה בקיץ, או מבט חטוף בין שני זרים ברחוב.

באסופה זו תוכלו לקרוא על יופיים של הדברים הפשוטים – אלו שלעיתים חומקים מאיתנו, אך טומנים בחובם משמעות עמוקה.

אלירן דיין

בית עדנה אפק

ריח שמפו אחר מקלחת
כרובית צרובה בקלחת
רחש קביסה במכונה מרקדת:
עוד רגע –
מצעים היא יולדת

ריח תנור מבטן בעונה
ויד אוהבה מחכה

אושר מינה גורל

אושר קופץ עלי
במסעדה של אנג'ל בניות
לנד תחנת הדלק
בצהרי יום שלישי.
מולי ירק
של שיחי דפנה,
אנשים בדרךכם לאטליז הסמוד.
פתאום ראיתי אותך עובר בחוץ
עם שקיות
סמנתי לך להכנס פנימה
נשקתי לך על הלחי
והיית גבוה.
לאחר שהלכת
נשארת לי שבת
השחור התמוסס בי
מבעד למכונת האקפרסו.

פשוט קרן זגורי־כהן

פשוט להיות,
להיות פשוטים,
פושטי תשובות ולבטים.
כלי להבטים, כלי לזכר,
נוגעים פשוטי חומות ועזר.
זרמים חמים שולחים אדוות,
מפשטים עד הקצוות.
ושוב פשוט פשוט להיות,
כלי שאלות ותהיות.
רק לנשם, פשוט וקל,
את החמצן אשר אזל.
להתמלא עד קו הלב,
להשפך עם הכאב,
להתחבר במבטים,
פשוט,
שני אנשים פשוטים.

שירי הייקו: רגעים עירוניים

ענבר בן־משה

א.

שֵׁשׁ בֵּשׁ בְּרָחוֹב
שָׁפָם וּמִשְׁקָפִים
בְּעָלִי קִיפִי

ב.

בְּפֶנֶת הַרְצָל
מוֹכֵר תִּירָסִים חֲמִים
אִישׁ וְרֵטָה

ג.

"בוא קִיִּצִי קִיִּצִי
זֶה אֶכֶל רָטוֹב הַיּוֹם"
דוֹדָה עִם שִׁקִּית

אוטופיה עומר ארבל

הייתה הצעה לכתב אוטופיה.
למחרת על שפת הרחוב שתיתי קפה ואכלתי סהרוגי גבינה
ראיתם
ידו האחת בידה והשנייה אוסזת בצפצפה מחצרצת מפלסטיק
בכניסתם למאפיה בקושה שיפסיק והוא מתן מעט את נגינתו
בקול גדול, נלהב ממגשי הרוגלעכים קרא 'את זה, כזה'
אמו למדה לומר 'אמא, אפשר כזה?' והוא תקן את בקשתו
קול הצפצפה וקול האם נשאו חן בעיני
כשפנו ללכת הבחנתי שבטנה הרה
ישמרם האל

פשוט תדפיסי טל הולצמן

אמרתי לי
תדפיסי
נורא פשוט
עזבי
רק תדפיסי
תהדקי
הכי פשוט
שימי במדף
עזבי,
אז מה?
מה קרה?
לא רוצה?
שלא יקרא.

נאני מנסה מולך בהתרסה
מה כל כך פשוט בהתפסה?
יש לי מתפסת, ואין לי דיו
יש לי רגש, ואין לי מלים
יש לי שירים, ואין לי קוראים
יש לי אותך וכבר אין לי

ואת אומרת –

עזבי

פשוט

תדפיסי

בלי דיו

בלי מלים

בלי קוראים

העקר תכרכי

דף לדף

ותנחי

בקר

על

המדרג.

עין הבריא

עוזית דגן

מִצְאָתִי מְטֵבֵעַ קֶסֶם בְּמַחֲמִית
אֶגֶם הַשְּׂגָרָה.
עֲשָׂרוֹ שָׁל
רְגַע
שׁוֹנֵבָרָא.

גן ילדים יאנה סיטרמן־לסרי

היא מסַדֶּרֶת
אֶת הַמְחַצֵּלֶת
בְּחֶצֶר הַגֶּן
הֵם מְתִישִׁים
פְּסִיעוֹת קְטָנוֹת
בְּעוֹלָם נָטוּל תְּקוּהָ.

מקום בטוח

טליה כורכוס

לשבת ולשחות קפה

לעשן סיגריה

להרהר

לנגן על פסנתר

לישן

להתקלח

להתפתח

להתפתל

להשתבכל

להשתהות

ליחל ולקבל.

כל הדברים שמחזיקים את החיים

ברגים ברגים מחברים בין חלקים לא משיפים

לא צבועים, לא גמורים

להשתעמם, להתמתח, להתפלסר.

כל הדברים שמובילים את החיים

למקום בטוח, למקום זחוח

למקום שטוח, לאכל מלוח

טעים הכל, גם כשתפל

פי אין דרך אחרת להנצל.

יחדיו

יורם סלבסט

עבי אפור בשמי הערב
הפליגו בין הבניינים,
ממטרים עקצו שמשות
ובעד פתח אגבי,
צלפה טיפה ועוד אחת
בגמנום גוי.

.

מפתע במיטתנו
אל על הנפתי את ספרי,
נתתי בך מבט,
אישה שלי צדי,
עצומת עיניים
חלמתי פה לנגדי.

.

סגרתי לתומי,
צופה בגשם הדועך.
פתחו אשנב שמיינו,
השתוקקתי כה יחדו
נסתגן ונתכנס.

עוד ערב אליאורה אוחיון

לש בחוץ דממה כזו,
וערמות של גזם
ממש בכמויות,
ונחתולים שמנמנים
מטילים
על גדרות הבתים.

בפנת הרחוב
עומדות שתי שכנות
לבושות טרנינג
שברור שלא ראה מימי
תחלת פעילות גופנית
שאיננה הליכה.
הן מרכלות
על דגרי הרחוב
בלחישה, אפשר לדעת
לפי שפת הגוף
ותנועות הידים.

הרחוב מפתל, מתעקל
שמאלה
ונמינה לסרוגין,
כמות הרכבים גדולה
הרבה יותר ממה שהאדריכל
חשב שיהיו.

ויש דממה כזו,
נערמות גדולות של גזם,
ופנסים מכוניות שמאירים
על החתולים השמנמנים.

אורות גדלקים
ונכבים לסרוגין
בחלונות הבתים, נקישת
כלי מטבח וריח
של חביתה וסלט.
סתם עוד ערב שקט
ברחובות גם ציונה.

חיבוק שירלי שמואל

לפַעמים כָּל מָה נִשְׁצָרִיכָה
זֶה רק חֲבוּק.
חֲבוּק אֶחָד, זֶה הַכֹּל.

לא סָתַם חֲבוּק.
חֲבוּק כְּזֶה אֶרֶץ, שְׁמֵכִיל,
חֲבוּק עוֹטֵף כְּמוֹ מַעִיל,
כְּזֶה שְׁמִצִּיר, אֵף גַּם מִשְׁחָרֵר,
יֹדֵעַ גַּם אֵת הַמִּיתָר לְנֹעַר.

מְחַמֵּם אֵת הַלֵּב,
מְסַלֵּק אֵת הַכָּאב.

חֲבוּק קִטָּן מְטַעֵן בְּאַנְרָגִיזָה,
מְלַטֵּף אֵת הַגּוֹף,
מְקַרֵּב לְכַבּוֹת,
מְמַלֵּא בְּכֵחַ חֵדֶשׁ אֵת הַנֶּפֶשׁ.
מְעוֹרֵר וּמְחַיֶּה.

החייוך האמיתי

שרון גרגייר

שונאת שונאת שונאת
צעקה בפנים השתחררה
תמיד לחפש מה לא טוב
כמו הבליטה באף שמפריעה.

למה החייוך לא יכול להיות משלם
למה הידים קטנות
שנאתי את עצמי
לא רציתי לראות.

אחרי הרבה נסיונות
טפסתי על הרים
הילדה הקטנה שבי צעקה
רצתה שנוי ולצאת מהקפסה.

אספתי פוררים כמו עמי ותמי
רציתי לחזור לבית ההורים
אבל בדרך נפלתי חזק
ואף אחד לא הרים.

תליתי את עצמי עם אטבים
גם פִּשְׁהִייתי רִטְבָּה
נחלתי בין הקוצים
לטפתי את הבליטה.

גליתי את הרגשות
החיוך האמתי
הבנתי שְׁעָלִי להעביר
לאחרים ידע ואז אהיה שלמה
בתוכי.

אוהבת אוהבת אוהבת
הצִעָקָה השתחררה
תמיד מחפֹּשֶׁת את הטוב
והבליטה באף כָּבֵר לא מפריעה.

ציפייה רינה סולומון

הפרח מצפה בִּשְׁקֵט
לְעֵלִי הַכּוֹתֶרֶת
שִׁיפְרָחוּ.

קל לצפות לְמִי
שְׁבוֹאוֹ בְּפִרְיָהּ.

פשוט, פשוט! תמר דוד־כריספי

'מאוד פשוט', היא אמרה
'למדי להנות מהדברים הקטנים
שהחיים מזמנים לך:
מכוס קפה עם הנריקה,
מתפרחת בגנה,
משיר מתנגן,
מיום של עבודה
ומשבת של מנוחה.
לרב חיי אחרים
לא טובים יותר מסינר!'
היא לא הבינה
שזו בדיוק הבקעה
שדנוקא היומיום
מכביד על הנשמה!

עומר ארבל

אָפּשָׁר לַנִּשּׁוּם בְּכָל מָקוֹם
 גַּם בְּקִרְקָעִית סִירָה נְטָרֶפֶת
 אוֹ בִּינּוֹת לַמַּדְפִּים בְּסוּפֶר,
 חֲרָדוֹן עוֹשֶׂה זֹאת בְּרִיכוּז מִקְפִּיא
 גַּם עוֹלָלִים אוֹ עֲצֵי פָרִי.
 אִם הַמְרָחֵק לַמֶּרְכֵּז קָצָר כָּל כּוֹ,
 לִישׁ מָה כָּל הַכְּתָבִים וְהַמְסוּרוֹת
 סוֹנֵט בִּי הַחֲרָדוֹן.

עוזית דגן

אָני וְהַלֵּלָה
פְּקוּחֵי עֵינַיִם
מִבֵּיטִים בְּשָׁחַר נִכְחָה
אֶצֶל שְׁנֵינוּ בּוֹעֶרֶת,
עֶמֶק מִתַּחַת לְשִׁמְיָה –
הַזְרִיקָה.

אמרילים

טל הולצמן

מתי אדע,
באמרילים,
לפרח על מדף במחסן,
ורוקה בין
עציץ שבור למברשת צבע,
בפנה?

האם אי פעם
אוציא מעצמי פרח,
אדם גדול ונפלא,
שאינו בו תלות
באהבה?

קולות של שישי רעות ויינשטיין

נקישה מתכתית של סיר על השיש
צליל של סכו"ם המשלך לכיור
קול פעפוע של רטב אדם
יד עטורת צמידים, מערבת
מנמיקה את האש, מכסה.
שקט.
לקול צמידים מתרחקים
וגרירת פפפפים, היא קוראת:
"אני נכנסת להתקלח"
תכבי לסיר עוד כמה דקות
אל תשכחי.
ותערבבי, שלא ידבק!"
שיט. שכחתי.

שיר יורם סלבסט

בחֹשֶׁךְ גִּלָּה לִי דָבָר נֶשֶׁר
 אֶת שְׁמִשׁ הַיּוֹם סָרְבָה וְהִסְתִּירָה
 עֵינֹור זָחַל שִׁיר בְּבִיצוֹת לְשׁוֹנִי
 שׁוֹטֵט לַח הַבְּרוֹת
 נָח וְנֶאֱנַח בְּמַרְוֹתֵי הַקִּיסָם בֵּין שְׁנֵי
 נְטֵעַ בִּי מְלִים כְּרוֹכוֹת שֵׁם אִישָׁה
 מַעֲנֵן קִמְצָנִי בִּי הַפְּצִיעַ
 בַּקֹּשֶׁתִי חֲרַד שִׁיר נִטְמָן בִּי יָגִים
 הַתִּיבָשָׁה הַשְׁעָה
 הַתְּהַדָּקָה הַשְׁכָּה וְקִרְאָתִי,
 "שִׁירִי לִי כִי הִנְנִי,"
 דּוֹמִיָּה עֹטְפָה אֶת פְּנִיָּךְ
 הַתְּנַגְּנוּ בִּי תְּנוּיָךְ
 שֶׁר בִּי דָבָר שִׁיר כָּל הַדְּרֹךְ אֵלֶיךָ.

סביב לך ד"ר ורד סיידון

סביב לך פורחים נסים
פקח עיניך לראותם
הם במלים, במעשים
הפר, הוקר את שלמותם

הם בגומות הלחנים
בחיוך צחר יפה
הם פאן עמך וביננים
ממתינים לך, צופה

שתשבת, תהלל
שתשתאה ותתפעל
מנה הקסם הפשוט
רק בנדיד הרשות

והנה את שירלי שמואל

והנה את.
את רק צריכה פסת שמים,
משהו קטן להאחז בו בינתיים,
משהו קטן
להרגיש שצומחות לך הכנפים.
משהו קטן
שאותך גרים,
יחזק ויעצים.

פואנטה טליה כורכוס

נמסתי לתוך הספה
הייתי שכורה
וזה בסדר, אני אומרת לעצמי,
שבע בערב זאת שעה שהיא בסדר
להנמס על הספה.
אני אוהבת לספר ספורים
אבל להגיד מראש שאין פואנטה
זה די מקל
אני אוהבת לשים כריות על הרגליים
כשאני שוכבת על הספה
זה מקרקע.

נועם מאיר שדות

כְּשֶׁאַתָּה יוֹשֵׁב בְּשֹׁדֶרֶת הָאֲמֻנוֹת בְּבִילִינְסוֹן
 אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה בְּלוּבָר
 צוֹעֵד לֵאמֹר וְלִהְיֶנָּה בֵּין חֶפְצֵי הַבּוֹי וְהַתְּמוּנֹת
 בַּחוּץ שׁוֹרֶקֶת הָרוֹחַ
 מְטַפֵּטֵף הַגֶּשֶׁם
 בְּכָנִים הַמְּנַחֵם מִשְׁחִיז סִפְיָיו
 נִרְאָה וְשֶׁהַגֶּעֶת לְמָקוֹם מִבְּטָחִים
 אַתָּה מִקְרִיב קֶצֶת וּמִקְבֵּל הֶרְבֵּה
 וּמָהֶם הַחַיִּים?
 אִם לֹא סָרַט אֵימִים
 שְׂכָל רִגַע אַתָּה הַבְּמֵאִי, הַמְּפִיק וְהַשֹּׁחֵק הָרֵאשִׁי.

ברווח קרן זגורי־כהן

בְּרוּחַ שְׁבִין הַמְּלִים,
בְּסֻדָּקִים שְׁבִין הַמַּחְשְׁבוֹת,
בְּשֻׁקֵּי שְׁבִין הַפְּעִימוֹת,
בְּרִיק שְׁבִין הַנְּשִׁימוֹת,
בְּחֻשֵׁי שְׁבִין הַחֲלוּמוֹת –
אַתָּה נִמְצָא

בארץ זרה

גילת סגל

על דף בארץ זרה

אותיות בעברית

כמו מרק העדשים המנחם של אבא ביום חורפי קר.

בדרך לקריות אורי לוצקי

כְּשֶׁנֶהֱגַתִּי בְּנֶשֶׁם
שֶׁל תְּחִלַּת הַחֶרֶף,
בְּמֵרָאֵת הַצַּד הוֹפִיעַ עָנָן
מֵחֶרֶץ,
מִסְתִּיר חֲצִי שְׁמַיִם כְּחֹלִים,
מֵאֲנִים לְהִסְעִיר.

וְזֶה הַעֵיף אוֹתִי לְרַגַע
לְאִיזָה אִי בְּסִקּוּטִלָּנָד
עַל קֶצֶה מְצוּק
מַעַל הַיָּם
כְּשֶׁרוּחוֹת פְּרָאִיּוֹת
נִפְּחוּ לִי אֶת הַמְּעִיל הַפְּתוּחַ
וְעָפְתִּי.

וְאַחֵר כִּי הֵינִי בַּקֶּלֶחַ
וְאֲנִי
וְכִמָּה כְּבָשִׂים
שֶׁלֹּא הִתְרַשְׁמוּ מִהַמְּזֹג אֲוִיר,
וְלִחְכוּ אֶת הָעֶשֶׂב

המתפל בפרחים.

ופתאום התחיל גשם

ורצנו

לחפש מחסה

בחצר של מגדלור עזוב

עם קירות טחובים

ושער חלוד

ומט לפל.

וכשנכנסנו לחצר

הדבקתי אותך לקיר

מתחת לזרקור

השבור

ורק הכבשים שרעו

ראו

איה קרסנו על הדשא

רטבים.

מסע לילי מיכל בר־חיים

לילה,
אותה השעה
רגלים קטנות
רצפה קרה

צעדים,
מהירים
מהירים
מהירים

מסדרון
קירות
תמונות
חדרים

רק עוד קצת.

דלת
חדר
רעש

בְּהִלָּה

וְשׁוֹב שְׁקֵט

רֵיחַ מָכַר.

לְשִׁיפָה,

נְשִׁיפָה.

יָד קִטְנָה

מְגֵלָה

יָד גְּדוּלָה

מִתְקַרְבֶּת

מִחֲבָקָת

מִתְרַפָּקָת

הִקְלָה.

כביסה עדנה אפק

לפַעַמִּים,
כְּשֶׁהֵם עֲכוּרִים
אֲנִי אוֹתָם מְכַבֶּסֶת:
מוֹסִיפָה צָבַע עֹשֶׁב
וְכֹחַל שֶׁל כְּבִיסָה
(כְּמוֹ שְׁאֵמָא עֲשׂוֹתָה)
וּמִגְרֵשֶׁת רֵיחַ שֶׁל עֵצָב.

בְּאוֹר נִיחוּחַ כְּבִיסָה
חִיוּד, וְקֶצֶה שֶׁל שְׁמָחָה.

לפַעַמִּים,
חִיבִים,
פְּשוּט חִיבִים
לְכַבֵּס
אֶת בְּדֵי הַשְּׁחָקִים.

עוזית דגן

נדנוד קל נֶשֶׁל הָעֶנָף מִלֵּמֶד
שְׁהִיְתָה עָלָיו צָפוֹר
וְעָפָה.

כָּמָה חֶסֶד יֵשׁ בְּעֶנָף
שְׁנוֹתָר עִם זְכָרוֹנוֹת שֶׁל צָפוֹר
שְׁעָפָה.

נקודה

אביבית זהבי־בינשטוק

ויש המון נקדות

ופסיקים בחיים

לעתים צריך רק

נקדה קטנה

חשובה

מלה אחת

נשימה

מבט

תקנה

אתה צוחק בצרפתית

טליה כורכוס

אתה צוחק בצרפתית
מענגן כמה זמן זה ככה שאתה,
צוחק ואז נהיה רציני
מנהל ומנהל
מפנה לי מקום
ככה סתם.
חמש שעות הופכות לדקות
אה כבר מאחר?
אחזר מחר
אולי גם אחזר בעוד כמה ימים
"עזבת מקדם פעם אחרונה" כתבת
נאני יודעת
עזבתי מקדם
סתם.

ככה סתם שירלי שמואל

כָּכָה סְתָם
לֹא סָבָה
קִבְלָתִי זֶר פְּרָחִים
בְּמִתְנָה.

כָּכָה סְתָם לֹא סָבָה
הִתְחַשֵּׁק לִי לְסִנֵּף לְמַשְׁהוּ
אַחַר אֶת הַיּוֹם.

חֲרֻזֵּי חֲרוּזִים
וְכָכָה סְתָם
לֹא סָבָה הַעֲנֻקָתִי
לְמַשְׁהוּ אַחַר
שִׁיר בְּמִתְנָה.

הצהוב של העץ

טל הולצמן

הֶחֱלַל שִׁלְהוֹ בִּי

לֹא מְרִיט דָּבָר.

אֶתְמוֹל בְּבִקְרָה

הִרְחַמְתִּי מִדְּבָר

רִיחַ

שֶׁל יוֹם חֲדָשׁ

שֶׁל צִפּוֹר נִשְׁעִינָה

שֶׁל שֶׁמֶשׁ נִשְׁהַצִּינָה

וְשִׁלְחָה וְרִקּוֹר כְּחֵץ

לְצֹהֵב שֶׁל הָעֵץ.

הֶחֱלַל שִׁלְהוֹ בִּי

לֹא מְכַנִּיס דָּבָר.

אֶתְמוֹל בְּבִקְרָה

לְרַגֵּעַ הָיִית שֵׁם

וְאַמְרָתְךָ

נִהְדָּר.

קֶסֶם

שֶׁל יוֹם חֲדָשׁ

שֶׁל צִפּוֹר שֶׁצִּיָּצָה

שֶׁל שֶׁמֶשׁ שֶׁהִצִּיָּצָה

וְשֶׁלָּחָה וַרְקוֹר כְּחֵץ

לִצְהַב שֶׁל הָעֵץ.

עומר ארבל

מצייד בכובע ובבקבוק מים מיהרתי אל הקו הלא נכון.
 משנתבררה הטעות חזרתי אל נקודת המוצא,
 שם הקו הנכון חלף על פני פשטיינעתי לאדם מבגר לעלות לאוטובוס.
 נשמתי את תסכולי עמוק. נמתתי לו לשטוף את כלי כדי שישקע,
 צוחק אל עצמי.
 הקו הנכון הגיע בדיוק ברגע בו הגיעה שיחה מייחלת אף יותר ממנו.
 יכולתי לשיניהם – מיטלטל על עומדי,
 הטלפון שקוע בין כתף לאוזן ואני שולף יומן ורושם.
 משהתפנה לי מקום התיישבתי.
 מה לי עוד? טובים חיי!

צרור רינה סולומון

מֵאֵז שֶׁנִּכְרַכְנוּ
בְּצִרּוֹר זְכָרוֹן אֶחָד
נוֹרָא וְנִהְדָּר מְאוֹד
לֹא יִהְיֶה זְמַן בְּזִמְנִים
בוֹ נֶאֱבֵד אוֹתוֹ
וְנִחְדַּל מִלְהִיּוֹת.

אין ויש קרן זגורי־כהן

בוא נקח לנו רגע
להתגעגע.
נעצם את העיניים
ונדמין
לשני.
נקאב,
נתאבל,
נתפרק,
נתיאש
ואז נפקח את העיניים
ונזכר
לשיש.

אליאורה אוחיון
עדנה אפק
עומר ארבל
ענבר בן־משה
מיכל בר־חיים
מינה גורל
שרון גרגייר
עוזית דגן
תמר דוד־כריספי
טל הולצמן
רעות ויינשטיין
קרן זגורי־כהן
אביבית זהבי־בינשטוק
טליה כורכוס
אורי לוצקי
גילת סגל
רינה סולומון
יאנה סיטרמן־לסרי
ד"ר ורד סיידון
יורם סלבסט
נועם מאיר שדות
שירלי שמואל